

ban másfél m széles és félméter mély gödröt ásunk, majd a gödör köré dél felé lejtő deszkakeretet teszünk, a gödröt telerakjuk friss szalmás lótrágyával és jól megtapossuk. Ha a trágya száraz, öntözzük meg. Ezután az ablakokat vagy ennek hiányában szalmatakarót — ráhelyezzük a keretre, ezt is jól körülrakjuk trágyával. Nyolc-tíz nap múlva a trágya átmelegszik, gőzölni kezd. Most kb 15 cm vastagon jó kerti földet rakunk a trágyára és ismét betakarjuk. Amikor a föld is átmelegedett, akkor a földet megforgatjuk, langyos vízzel megöntözzük és bevetjük magvakkal. Mire kell vigyázni a vetésnél? Mindig szórva vetünk, de vigyázunk, hogy a vetés sűrű ne legyen.) Stb.

De mit gondoltok, gyerekek, teremne-e valami a kertben, ha annak csak az ember viselné gondját? Bizony, a jó Istenen kívül hasznunkra kell fordítani a kis madarak munkáját is. Jőjj, mondd el azt a költeményt, melyet a madarokról tanultunk!

(Szavalat.)

KIS MADARAT FOGTAM.

Kis madarat fogtam,
Pelyhes, gyöngé szárnyút,
Fészkéből pottyant le
S fűszőnyegre ájult
Csipegett, pihegett,
Vergődött szegényke,
Majd kiszakadt, úgy vert
Pici szívecskéje.

Kis madarat fogtam,
Nem volt rab sokáig,
Elsétáltam véle
A palánk aljáig,
Ahol fészke lógott.
Meglestem az ágat,
S visszaadtam szépen
Az édesanyjának.

Kis madarat fogtam,
Ijedős fiókát,
Meg-megrebbent szárnya:
Menekülni próbált,
Piros, éles csőrét
A kezembe vágta,
Azt hitte, bezárom
Fénylő kalitkába.

Hadd ujjongjon újra
A pihés lakásnak,
Az anyai, féltő,
Melengető szárnyának!
Hadd örüljön együtt
A víg kis családdal,
Hadd dícsérje Istent
Csattogó dalával!...

Vályi Nagy Géza.

Na, de elfáradtunk már a sok ülésben, *énekeljünk!* Alljunk fel! Milyen ünnep volt nemrég, gyermekek? Ki emlékszik még a hősök ünnepére? Most mi is kis katonák leszünk! Énekeljük el a Klapka-indulót!

Fel, fel vitézek a csatára,
A szent szabadság oltalmára,
Mennydörög az ágyú, csattog a kard,
Ez lelkesíti csatára a magyart!